

Børne- og socialminister Mai Mercados talepapir

Anledning	Samråd i Udlændinge- og Integrationsudvalget spørgsmål V
Dato / tid	Tirsdag d. 26. marts 2019 kl. 14.15-15.30
Talens varighed	Ca. 10 minutter
Sted	Folketinget, Lokale S-092

Samrådsspørgsmål V

Hvordan forholder ministrene sig til forskernes udtalelser i artiklerne » Forskere: Integrationsydelsen har skabt en ny fattigdom i Danmark« og »Organisationer advarer: Den nye integrationsydelse forhindrer forældre i at varetage barnets tarv«, i Information den 16. og 19. februar 2019? Mener ministrene, at det er forsvarligt, at en dansk regering i en tid med økonomisk stabilitet, og hvor vi aldrig har været rigere, vælger at lade mennesker i Danmark leve i fattigdom?

Spørgsmålet er stillet efter ønske af Carolina Magdalene Maier (ALT).

Det talte ord gælder

[Indledning]

Tak for ordet.

Jeg er til dette samråd blevet bedt om at besvare samme spørgsmål som udlændinge- og integrationsministeren.

[Regeringen står på mål for ydelsesniveauet]

Og lad mig da bare starte med at slå fast, at regeringen står på mål for ydelsesniveauet i Danmark. Her deler jeg fuldt ud udlændinge- og integrationsministerens holdning.

Det er kun ret og rimeligt, at der er en mærkbar økonomisk gevinst for alle, der hver dag står op og går på arbejde, også til en lav løn.

[Brug for et opgør med parallelsamfund]

Og der er for mange beboere i de udsatte boligområder, som er på offentlig forsørgelse, og alt for mange kommer ikke i kontakt med arbejdsmarkedet og det omkringliggende samfund. Det går også ud over børnene.

For det handler om, at det er godt for børn at opleve deres forældre som en aktiv del af arbejdsmarkedet og samfundet. At de bidrager og går foran som gode rollemodeller.

Så det kan siges meget kort. Det bedste vi kan gøre for de børn, hvor forældrene er på integrationsydelse eller andre overførsler, det er at få forældrene i arbejde.

[Et snævert fokus på økonomi er for unuanceret]

Men jeg hilser dog alligevel samrådet og debatten velkommen. For noget af det, der optager mig allermost som børne- og socialminister, er netop, hvordan vi kan give alle børn et godt liv nu og her samt et afsæt for et godt voksenliv med uddannelse og job.

Jeg har læst artiklerne, som der henvises til i samrådspørgsmålet, og jeg deler fuldt ud bekymringen for de børn, der ikke får den omsorg fra deres forældre, de har brug for. Svigt i barndommen kan sætte dybe spor i voksenlivet.

Vi må imidlertid ikke sætte lighedstegn mellem lav indkomst og udsathed. Der er børn i alle samfundslag, som oplever omsorgssvigt. Udsathed handler om meget mere end økonomi.

[Lav indkomst er ikke en barriere for at være gode forældre]

Det er klart, at økonomien kan være særdeles stram for en familie, hvor begge forældre er på integrationsydelse. Det har jeg fuld forståelse for. Men en lav indkomst er ikke i sig

selv en barriere for, at man som forældre kan give sine børn en god og tryk opvækst.

At være gode forældre handler om nogle helt basale ting: At vise omsorg og at være nærværende. Spørgsmålet om, hvornår man er en god forælder, kan ikke måles på en økonomisk målestok.

Så at integrationsydelsen skulle forhindre forældre i at varetage deres børns tarv, er jeg simpelthen lodret uenig i. Man kan sagtens være gode forældre, selvom pengene er små i en periode.

[Hvad er så vejen frem i socialpolitikken?]

Hvad er så vejen frem i socialpolitikken? For mig at se, er det ikke svært: Har et barn sociale problemer, så skal vi hjælpe, hvad enten forældrene har lave indkomster eller ej. Og vi skal sætte tidligt ind med virksomme sociale indsatser, der gør en reel og positiv forskel for det enkelte barn og den enkelte familie.

Det arbejde er i fuld gang. Og det bliver understøttet af regeringens 10 mål for social mobilitet, som vi løbende følger op på og årligt gør status for i Socialpolitisk Redegørelse.

[Konkrete initiativer fra regeringen]

Med 1000 dages- programmet, parallelsamfundsaftalen og aftalen om ”Stærke Dagtilbud, har vi i regeringen, inden for de sidste to år, samlet set prioriteret mere end to milliarder kroner til dagtilbudsområdet.

Vi har i den forbindelse målrettet omkring en milliard kroner til mere pædagogisk personale til de daginstitutioner, hvor der er flest udsatte børn. Fordi vi ved, at dagtilbud af høj kvalitet gør en forskel, særligt for de udsatte børn, hvilket også står stærkt i den styrket pædagogiske læreplan.

Med 1000-dages programmet øger vi også sundhedsplejeindsatsen hos udsatte og sårbare familier og har fokus på, hvordan samarbejdet med forældrene om børnenes udvikling og trivsel kan styrkes.

Og vi skal sætte tidligt ind. Det er i de allerførste leveår, at vi mest effektivt kan gøre en forskel. En forskel der får betydningen for børnenes liv her og nu, men også på sigt i forhold til uddannelse og arbejde. Derfor sætter vi også ind med obligatoriske læringstilbud for de 1-årige og bedre fordeling af børnene i udsatte boligområder.

[Der er flere muligheder for at få hjælp]

Regeringen har altså gjort rigtig meget for at styrke dagtilbuddene, og det særligt for de mest udsatte. Dagtilbud, som samtidig er gratis for dem med de laveste indkomster gennem fripladstilskud. Derudover findes der flere muligheder for at få hjælp, hvis man er økonomisk trængt.

I Information har man for eksempel kunne læse, at der er børn, som ikke har råd til at gå til fritidsaktiviteter, fordi forældrene er på integrationsydelse.

Men her er der jo faktisk hjælp at hente. Det står meget klart og tydeligt i serviceloven, at kommunerne kan tilbyde økonomisk støtte til fritidsaktiviteter til børn og unge, der har behov for særlig støtte.

Og den hjælp og støtte fra kommunerne skal jo netop være med til at sikre, at alle børn har muligheden for at deltage i fritidsaktiviteter og indgå i værdifulde fællesskaber med andre børn og voksne.

[Civilsamfundet løfter også en vigtig opgave]

Det er imidlertid ikke kun kommunerne, der rækker en hjælpende hånd ud til økonomisk trængte familier.

Alle, der til daglig møder børnene i dagtilbud og andre steder, spiller en afgørende rolle. Det gælder også civilsamfundet og alle de frivillige ildsjæle, som hver dag bidrager til at løfte centrale opgaver i vores samfund.

Et godt eksempel herpå er FritidsGuiderne KBH, som jeg selv har haft fornøjelsen af at besøge. Det er et samarbejde mellem Red Barnet og Københavns Kommune, hvor børn fra økonomisk trængte familier kan få dækket udgifterne til fritidsaktiviteter. Samtidig sørger frivillige voksne for, at børnene bliver fulgt til og fra deres fritidsaktiviteter.

Og der findes flere lignende eksempler på gode initiativer, der giver børn nogle gratis, men værdifulde oplevelser i fællesskab med andre børn og voksne.

Så for mig at se, så findes der faktisk allerede løsninger på nogle af de problemer, der har givet anledning til denne debat. Og løsningen er ikke at give forældrene højere ydelser.

[Alle har pligt til at reagere ved kendskab til mistrivsel]

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til understrege, at vi alle har en pligt til at reagere og underrette de relevante myndigheder, hvis vi bliver bekendte med, at et barn lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare.

Jeg er således ikke enig, når der står i Information, at pædagogerne ofte ikke kan gøre noget over for børn i mistrivsel, fordi der skal store omsorgssvigt til, før de laver en underretning på børnene.

Pædagogerne skal videregive deres viden, hvis de har kendskab til, at nogle børn møder underernærede op i dagtilbud og åbenlyst er i mistrivsel. Som andre fagpersoner i et offentligt hverv er pædagogerne underlagt en skærpet underretningspligt. Den pligt forventer jeg også, at man kommunalt er opmærksom på og lever op til.

Der må ikke være en berøringsangst over for at gribe ind, fordi børnene kommer fra familier med en lav indkomst, eller har en anden etnisk baggrund end dansk.

[Afslutning]

Så lad mig runde af med at slå helt fast, at det, jeg er optaget af, er, at vi bliver bedre til at sætte ind med den rigtige hjælp og støtte – og helst så tidligt som muligt – til de børn, der har brug for det. Og det uanset forældrenes økonomi.

Det handler ikke mindst om at styrke familierne. Det vigtigste er først og fremmest, at mor og far kommer i arbejde, så

passiv offentlig forsørgelse er for en kortere periode. Derfor er det familien, vi skal have fokus på, når vi vil sikre alle børn en god start bl.a. med styrkede rammer omkring dagtilbudene.

Det er dét, jeg mener, bringer både udsatte børn og alle andre børn fremad i livet.

Tak for ordet.